

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 16. An, & quomodo resurrecturi sint, qui antè moriuntur, quàm
nascantur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

no, & quidem magis tunc in aeterna dispositione, magis non desiderabimus, quae iam hic non desiderare consueuimus.

§. XVI.

An, & modo resurrecturi sint, qui ante moriuntur, quam nascantur?

Feminae igitur resurgent, resurgent & viri, ut diuinae sapientiae opificium etiam in sexu laudetur. Et resurgent omnes iusti in sua perfectione, omnibusque membrorum naturae debitae praediti: quamuis in hac vita illis, vel per naturae errorem, vel per tyrannorum crudelitatem, vel per alium casum fuerint destituti. Quin & illi resurgent, qui nunquam fuerunt nati, sed in materno utero mortui, & abortiui vel eiectioni, vel exsecti sunt. Si enim semel vixerunt, anima eorum interire non poterit; neque aeternum sine corpore manebit. Enimvero illi infantes, qui exserta aliqua corporis parte baptismo tincti, postea ante, quam plenè in lucem ederentur, defuncti sunt, etiam ad gloriam, & ad mensuram aetatis plenitudinis Christi resurgent. Sicut & multo magis infantes, qui postquam nati & baptizati vitam amiserunt. Illi enim non in ea resurrecturi sunt corporis exiguitate, qua

S. Augustin. lib. 22. ciuit. cap. 13.

Idem ib. c. 14.

Sf +

te, qua

te, qua mortui. Sed quod eistardius accessurum erat tempore, hoc sunt illo Dei opere miro atque celerrimo recepturi. In sententia quippe Domini, ubi ait: Capillus capitis vestri non peribit: dictum est, non defuturum esse, quod fuit; non autem negatum est, affuturum esse, quod defuit. Defuit autem infanti mortuo perfecta quantitas sui corporis: perfecto quippe infanti, deest utique perfectio magnitudinis corporalis: quæ cum accesserit, iam statura longior non esse possit. Hæc Augustinus, qui alio loco ita concludit. Resurgent itaque omnes tam magni corpore, quam vel erant, vel futuri erant in iuuenili etate: quamuis nihil oberit, etiamsi erit infantilis vel senilis corporis forma: ubi nec mentis, nec ipsius corporis vlla manebit infirmitas. Unde etiam si quis in eo corporis modo, in quo defunctus est, resurrecturum unumquemque contendit, non est cum illo laboriosa contradictione pugnandum. Et infra: Si contenditur, in ea quemque statura corporis resurrecturum esse, in qua defunctus est, non pugnaciter resistendum est: tantum absit omnis deformitas, omnis infirmitas, omnis tarditas, omnisque corruptio: & si quid aliud illud non decet regnum, in quo resurrectionis & promissionis filii aequales erunt angelis

Idem
eod. lib.
c. 16.

Lib. cit.
cap. 20.

gelis DEI: si non corpore, non atate, certè felicitate.

§. XVI.

Epilogus huius, de monstris & monstrosis, tractatus, ostendens, non esse in his causam querelarum; sed occasionem diuinæ providentiæ & bonitatis admiranda.

Quæ cum ita sint, quis conqueri iure potest, naturam secum nimis illiberaliter egisse, quòd vel deformem genuerit, vel mancum, vel alio defectu monstruosum? Respiciat ad primam hominis originem, quàm illa sine nàuo, sine vitio, quàm perfecta fuit? Reuocet in mentem primi parentis præuaricationem, nonne in eo, tanquam in capite, omnium mortalium progenies fuit damnata? Quid habet, vt ploret, si ei natura formæ gratiam negavit; quando peccatum genitoris ei gratiam diuinam profligavit? Beneficium accipit, qui clementer plectitur, meritis grauiora. Quid quòd plurimis sua monstrositas prodest? Deformes sunt? non habent corporis pulchritudinem, habent autem utilitatem. Sic insidijs carent; sic minùs periclitantur; sic non sunt illecebrosi; sic

Sf 5

faces